

INGEZONDEN.

GEEN WILLEKEUR VAN EEN ZIEKENFONDSBESTUUR.

Door het ingezonden stuk van HINTZEN in het nummer van 26 Mei l.l. zou zich een minder juiste voorstelling kunnen ontwikkelen omtrent de ziekenhuisverpleging, welke het Algemeen Mijnwerkersfonds in zeer ruime mate verleent.

Het centrum van de mijnstreek is Heerlen, waar een groot ziekenhuis tot stand gekomen is, ten nauwste samenhangend met het ziekenfonds. De belangen van het ziekenfonds en ziekenhuis zijn zóó sterk wederkeerig, dat het noodzakelijk geworden is, de verpleging van de fondsleden en hun gezinsleden zooveel mogelijk naar dit ziekenhuis te concentreeren.

Erg bezwaarlijk kan dit trouwens niet zijn, de grootste afstand bedraagt ongeveer 20 K.M., terwijl spoedgevallen buiten de getroffen regeling vallen. Bovendien moet in het oog gehouden worden, dat de arbeiders dagelijks in de onmiddellijke omgeving van Heerlen komen werken.

Heerlen,
29 Mei 1923.

H. WALLER.
Medisch adviseur Algemeen Mijnwerkersfonds

AANGEBOREN IMMUNITEIT TEGEN POKKEN???

Eenige weken geleden verrichtte ik te IJ. ruim 20 inentingën met pokstof uit Amsterdam. Het resultaat was praktisch nihil en daar ik ook te H. nog in 2 buitenscholen moest enten, vroeg ik snel nieuwe pokstof aan, vergezeld van een dringend verzoek meer virulente stof te willen zenden. De zending kwam p.o. Gewapend met versche stof verrichtte ik de verlangde ongeveer 25 entingen; wederom was de uitslag praktisch nihil. Ten einde raad, daar opnieuw enting werd verlangd, schreef ik mijn ervaringen aan den betreffenden inspecteur van de volksgezondheid. Deze zond mij onmiddellijk, zeer welwillend, persoonlijk nieuwe stof, met verzoek hem de uitkomst te melden. Weer werden ruim 20 patiënten geënt, wéér geen reactie. Ik deelde den inspecteur het resultaat mede.

Sedert drie weken ongeveer wacht ik en hoor niets meer, en daarom ben ik gaan denken:

- òf ik kan niet meer enten;
- òf de verlangde immuniteit tegen pokken wordt hier den laatsten tijd aangeboren;
- òf de stof is misschien niet meer dát.

Misschien is er iemand, die mij uit den droom helpen kan en wil; dien collega zal ik bij voorbaat dankbaar zijn, want in een zeer uitgestrekte buitenpraktijk enten, nazien, herinenten, nog eens nazien, weer... enz. enz., alles zonder uitwerking heeft zijn eigenaardige bezwaren en voor moeders, zeulend met kinderen op den arm naar verre scholen, en voor den arts op den motor en misschien ook nog voor het prestige bij het publiek van de zoo „populaire pokken” in ons gewest.

Intusschen krijg ik bericht van den inspecteur van de volksgezondheid, dat collega MOLHUYZEN met de bovenbedoelde derde zending contrôle-entingen verrichtte, die alle opkwamen, en dat verder gezocht wordt, of de virulentie misschien verdwenen is door de verschillende inentingstijdstippen. Ten slotte heb ik hierdoor nog geen bruikbare stof, die praktisch resultaat oplevert en hierom is het te doen.

De stof uit Middelburg, vroeger hier gebruikt, werkte steeds tot groote tevredenheid van alle partijen.

IJzendijke, 30 Mei 1923.

J. A. H. HERMANS